

е голъма долина, отъ която се чува шума на р. Бистрица.

Въ Ситняково обѣдвахме. Слѣдъ това тръгнахме за Чамъ-Кория, гдѣто сѫ лѣтните кѫщи (вили) на нѣкой самоковци и софиянци. Пожътъ и тукъ е много хубавъ. Отъ двѣтѣ страни се издигатъ високи борови дървета, окастрени, наредени и прѣчистени. Тѣ образуватъ една хубава „алея“.

Вилитѣ захванаха да се забѣлѣзватъ изъ помежду дърветата. Минахме покрай една, сetenѣ се показа друга, трета, четвърта и т. н. Тѣ сѫ построени много красиво и пропарени съ разноцвѣтни бои. Тази мѣстностъ, съ накацалитѣ по нея вили, станала още по-хубава, прѣвлича и замайва посѣтителя. Нему се иска вечно да б҃де тука . . .

Най-setenѣ пристигнахме до „площада“ на Чамъ-Кория, гдѣто е бюфета. Това мѣсто отъ всички страни е заградено съ вили. На площада имаше много хора. Едни се разхождаха, други бѣха на сѣдали на приготвените за това столове и весело се разговаряха. Тука има доста добъръ хотелъ, телеграфо-пощенска станция и фотография.

Въ Чамъ-Кория има направени около 30—40 вили и всѣка година тѣхното число се увеличава. Нѣма да се изминатъ много години и ние ще имаме новъ „лѣтенъ“ градецъ въ Бѣлгария. Но този кѫтъ изъ напето отечество заслужава това: чистъ, приятенъ въздухъ, бистра, студена балканска вода и природна хубостъ ще намѣрите тамъ. . . Тукъ като че ли човѣкъ се под-